

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 104/2021
23.06.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Гордане Комненић, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Ђорђевић, адвокат из ..., против туженог Предузећа за услуге шпедиције и трговину „Милшпед“ ДОО Београд, кога заступа Живорад Иконовић, адвокат из ..., ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2219/20 од 17.09.2020. године, у седници одржаној 23.06.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2219/20 од 17.09.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2219/20 од 17.09.2020. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова састава одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1 2607/18 од 03.03.2020. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да му на име накнаде нематеријалне штете исплати за претрпљени физички бол 80.000,00 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате, док је за већи износ од досуђеног до тражених 100.000,00 динара тужбени захтев одбијен као неоснован; за претрпљени страх 70.000,00 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате, док је преко досуђеног износа тужбени захтев одбијен; за претрпљене душевне болове због умањења животне активности 100.000,00 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате, док је преко досуђеног износа тужбени захтев одбијен. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 2219/20 од 17.09.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у усвајајућем делу става првог изреке и у ставу другом изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права позивајући се на члан 404. ЗПП.

Тужилац је поднео одговор на ревизију захтевајући трошкове његовог састава.

Одлучујући о изузетној дозвољености ревизије у смислу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној јер одговорност послодавца за накнаду нематеријалне штете услед повреде на раду и примена чл. 16. и 164. Закона о раду у вези са чл. 154, 173, 174. и 177. Закона о облигационим односима и члана 9. Закона о безбедности и здрављу на раду није спорна у судској пракси, нити захтева ново тумачење права.

Ревизија није дозвољена ни као редовна.

По члану 403. став 3. ЗПП, ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра, односно 100.000 евра у привредним споровима, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 05.09.2018. године. Вредност побијаног дела правноснажне пресуде је 250.000,00 динара.

С обзиром на то да је вредност побијаног дела правноснажне пресуде испод 40.000 евра, у динарској противвредности, то је изјављена ревизија недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова састава одговора на ревизију јер ти трошкови нису били потребни за одлучивање о овом правном леку (члан 154. став 1. ЗПП).

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић